Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. vasario 12 d.*

„Viešoji tarnyba – EIVT darbuotojai – Darbo užmokestis – Šeimos išmokos – Mokymosi išmoka – Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis – Prašymas kompensuoti lopšelio ir mokymosi išlaidas – Sprendimas atmesti prašymą“

Byloje T-17/24

UL ir kiti ieškovai, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede[1], atstovaujami *avocats* A. Guillerme, T. Bontinck ir F. Patuelli,

ieškovai,

prieš

Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), atstovaujamą R. Coesme, S. Falek ir T. Payan,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė O. Porchia, teisėjai M. Jaeger ir L. Madise (pranešėjas),

posėdžio sekretorė H. Eriksson, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. spalio 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą[2]

1 SESV 270 straipsniu grindžiamame ieškinyje ieškovai – UL ir kiti šeši fiziniai asmenys, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede, – prašo, pirma, panaikinti Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) sprendimus, esančius 2023 m. vasario 15 d., kovo 23 d., balandžio 27 d., gegužės 2, 5 ir 8 d. elektroniniuose laiškuose (toliau – ginčijami sprendimai), kurie jiems buvo išsiųsti atsakant į

* Proceso kalba: prancūzų.

[1] Kitų ieškovų sąrašas pridedamas tik bylos šalims ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 55 straipsnyje nurodytiems gavėjams pateikiamoje versijoje.

[2] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

jų prašymus dėl Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) VII priedo 3 straipsnio 2 dalyje numatytos išmokos už išlaikomus vaikus, kuriems nėra sukakę penkerių metų (toliau – A išmoka), dydžio, ir, antra, pripažinti jų teisę gauti šią išmoką už savo vaikus, kuriems nėra sukakę penkerių metų, tokio dydžio, kuris apskaičiuojamas Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje nustatyta tvarka ir atsižvelgiant į išimtines jų padėtį apibūdinančias aplinkybes.

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovai yra EIVT pareigūnai ir tarnautojai, dirbantys Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Jungtinėje Karalystėje. Jie pateikė prašymus dėl A išmokos, į kurią galėjo pretenduoti už savo vaikus, kuriems nėra sukakę penkerių metų, dydžio. Ginčijamais sprendimais EIVT atsakė į šiuos prašymus.

3 Ieškovai pateikė skundus pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį, juose iš esmės teigė, kad A išmokos suma turi būti apskaičiuojama pagal šių nuostatų X priedo 15 straipsnyje numatytą tvarką. 2023 m. rugsėjo 29 d. sprendimais šie skundai buvo atmesti.

4 Sprendimuose atmesti skundus EIVT, be kita ko, nurodė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams nustatyta speciali tvarka, susijusi tik su Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje numatytos mokymosi išmokos už išlaikomus vaikus, kurie yra ne jaunesni nei penkerių metų (toliau – B išmoka), dydžiu, o ne su A išmokos dydžiu. EIVT teigimu, pareigūnų ir tarnautojų, kurių vaikai yra jaunesni nei penkerių metų, atveju institucijos pagal teisės aktus privalo mokėti A išmoką tik esant Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 2 dalyje numatytoms sąlygoms.

5 Sprendimuose atmesti skundus nurodyta, kad EIVT, naudodamasi turima institucine autonomija, vis dėlto nusprendė „pagal analogiją“ taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnį trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams, kurių vaikams yra nuo trejų iki penkerių metų. Taigi pagal šį požiūrį, laikomą „labai dosniu“, atitinkami pareigūnai ir tarnautojai, be A išmokos, gauna išmoką, kurią EIVT vadina „instituciniu kompensaciniu priedu“ (toliau – institucinis priedas). Atsižvelgiant į tai, trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams gali būti kompensuojamos išlaidos, patirtos už jų vaikų, kuriems yra nuo trejų iki penkerių metų, mokymą, neviršijant pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio „dvasią“ nustatytos viršutinės ribos ir laikantis EIVT vidaus dokumente „ES Delegations' Guide – Education allowances“ (toliau – Delegacijų gairės) nustatytos tvarkos.

6 Sprendimuose atmesti skundus EIVT teigia, kad taip ji leido savo pareigūnams ir tarnautojams pasinaudoti išmoka, kuri viršija tai, kas numatyta griežtai taikant Pareigūnų tarnybos nuostatus. Vis dėlto ji nurodo turinti didelę diskreciją nustatyti tvarką, pagal kurią naudoja neprivalomoms išlaidoms skirtą biudžetą. Todėl EIVT mano, kad, atsižvelgiant į šią didelę diskreciją, nustatydama instituciniо priedo viršutinę ribą ji Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnį galėjo taikyti tik iš dalies.

Šalių reikalavimai

7 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamus sprendimus,

– pripažinti jų teisę už jaunesnius nei penkerių metų vaikus gauti tokio dydžio A išmoką, kuris apskaičiuojamas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje numatytą tvarką ir atsižvelgiant į su jais susijusias išimtines aplinkybes,

– priteisti iš EIVT bylinėjimosi išlaidas.

8 BPV Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl reikalavimo panaikinti

<…>

Dėl pirmojo pagrindo

10 Pirmajame pagrinde ieškovai nesutinka su EIVT pateiktu aiškinimu, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis A išmokai netaikomas.

<…>

15 Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priede apibrėžtos taisyklės, susijusios su darbo užmokesčiu ir išlaidų kompensavimu. Jo 1 skirsnio 1–3 straipsniuose įtvirtintos nuostatos, susijusios su šeimos išmokomis.

16 Šioje byloje taikytinos redakcijos Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Pagal bendrosiose įgyvendinimo nuostatose nustatytas sąlygas pareigūnas gauna faktiškai jo patirtų mokymosi išlaidų dydžio pašalpą mokymuisi [mokymosi išmoką], kuri negali būti didesnė kaip 311,65 EUR per mėnesį už kiekvieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šio priedo 2 skyriaus 2 dalyje, kuris yra ne jaunesnis kaip penkerių metų ir reguliariai, visu krūviu lanko pradinę ar vidurinę mokyklą, nustačiusią mokestį už mokslą, arba aukštojo mokslo įstaigą. <…>

2. Už kiekvieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šio priedo 2 straipsnio 2 dalyje, kuriam nėra sukakę penkeri[ų] met[ų], ar kuris dar reguliariai ir visu krūviu nelanko pradinės ar vidurinės mokyklos, skiriamos šios pašalpos [išmokos] dydis yra 112,21 EUR per mėnesį.“

<…>

19 Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje nurodyta:

„Paskyrimų tarnybos nustatytomis sąlygomis pareigūnas turi teisę į išmoką faktiškai patirtoms mokymo[si] išlaidoms padengti, kuri išmokama pateikus įrodomuosius [pateisinamuosius] dokumentus. Išskyrus, paskyrimų tarnybos nuomone, išimtinius atvejus, ši išmoka neturi trigubai viršyti dvigubos didžiausio dydžio mokymo[si] išmokos.“

<…>

21 Pirmiausia reikia priminti, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą būtina atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į jos kontekstą bei aktu, kuriame ji įtvirtinta, siekiamus tikslus ir paskirtį. Sąjungos teisės nuostatos genezė taip pat gali suteikti jos aiškinimui reikšmingos informacijos (žr. 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *A ir kt. (Vėjo jėgainės Alteryje ir Nevelėje)*, C-24/19, EU:C:2020:503, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

22 Taip pat reikia priminti, kad Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis suteikiama teisė į pinigines išmokas, turi būti aiškinamos siaurai (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija / RN*, T-695/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:520, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

23 Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio teksto pažymėtina, kad šioje nuostatoje paaiškinta, jog joje nurodyta išmoka skirta „faktiškai patirtoms mokymosi išlaidoms“ padengti, mokama „pateikus pateisinamuosius dokumentus“ ir – išskyrus išimtinius atvejus – negali viršyti tam tikros viršutinės ribos. Taigi iš paties Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio teksto matyti, kad ši nuostata negali būti taikoma A išmokai, kuri yra fiksuoto dydžio išmoka, jos dydis nustatytas visiems gavėjams ir nepriklauso nuo išlaidų, kurias jie patiria už jų vaikų mokymą. Taigi, kai Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje nurodoma „išmoka neturi trigubai viršyti dvigubos didžiausio dydžio mokymosi išmokos“, neišvengiamai daroma nuoroda į B išmoką, kuri apima šios išmokos gavėjų patirtas mokymosi išlaidas, neviršijant viršutinės mėnesinės ribos.

24 Grįsdami savo aiškinimą ieškovai tvirtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta fiksuoto dydžio suma yra „viršutinė riba“, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnį. Vis dėlto toks aiškinimas neatitinka šių nuostatų teksto. Atsižvelgiant į įprastą šių sąvokų reikšmę bendrinėje kalboje, žodis „dydis“, kuris šiuo atveju reiškia tiksliai apibrėžto dydžio pinigų sumą, negali būti laikomas termino „viršutinė riba“ sinonimu ar ekvivalentu, kuris reiškia maksimalią ribą, maksimumą, kurio negalima viršyti.

25 Be to, ieškovai teigia, kad sąvoka „mokymosi išlaidos“ turi būti aiškinama kaip apimanti ir lopšelio bei vaikų darželio išlaidas. Vis dėlto šis argumentas, susijęs tik su sąvoka „mokymosi išlaidos“, bet kuriuo atveju negali paneigti analizės, pagal kurią Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis, kuriame nurodyta išmoka, kuria siekiama kompensuoti faktines mokymosi išlaidas pateikus patvirtinamuosius dokumentus iki viršutinės ribos, galimos viršyti tik išimtiniais atvejais, negali būti susijęs su A išmoka, kuri mokama kaip fiksuoto dydžio suma.

26 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio teksto analizė patvirtina aiškinimą, pagal kurį į šios nuostatos taikymo sritį patenka tik B išmoka.

27 Dėl kontekstinio aiškinimo ieškovai nurodo, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnį reikia nagrinėti kartu su Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsniu. Šiuo klausimu jie pažymi, kad 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendime *Trautmann / EIVT* (T-611/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:917, 53 punktas) Bendrasis Teismas pabrėžė, jog Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje įtvirtintos specialiosios nuostatos, trečiojoje šalyje dirbančių pareigūnų atveju leidžiančios nukrypti nuo Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio.

28 Bendrasis Teismas konstatuoja, kad analizuojant Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio kontekstą reikia atsižvelgti į Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnį, nes pirmąja nuostata trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams nustatomos taisyklės, kurios iš dalies nukrypsta nuo antrojoje nuostatoje numatytų taisyklių. Šiuo klausimu primintina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje nustatyta, jog pareigūnas turi teisę į išmoką „faktiškai patirtoms mokymosi išlaidoms padengti“. Taigi šios nuostatos tekste pakartojama Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalis, kurioje numatyta, kad „pareigūnas gauna faktiškai jo patirtų mokymosi išlaidų dydžio mokymosi išmoką“. Tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas vartoja panašias sąvokas Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytai išmokai ir Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje nurodytai išmokai apibūdinti, patvirtina aiškinimą, kad pastaroji nuostata taikoma tik Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytai išmokai, t. y. B išmokai. Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 2 dalis, susijusi su A išmoka, priešingai, suformuluota vartojant sąvokas, kurios skiriasi ir nuo to paties straipsnio 1 dalyje vartojamų sąvokų, ir nuo Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje vartojamų sąvokų. Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 2 dalyje kalbama apie „išmoką“, kuri, be to, nėra aiškiai vadinama „mokymosi išmoka“, ir numatyta, kad ši išmoka mokama kaip fiksuoto mėnesinio dydžio suma. Šios išmokos mokėjimas kaip fiksuoto dydžio sumos reiškia, kad ši išmoka – priešingai nei B išmoka – nėra skirta realioms atitinkamo pareigūno ar tarnautojo išlaidoms, patiriamoms už jo vaiko mokymą, padengti.

29 Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio genezės ieškovai nurodo, kad šis priedas buvo sukurtas 1987 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentu (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 3019/87, nustatančiu specialias ir išimtines nuostatas, taikomas Europos Bendrijų pareigūnams, paskirtiems dirbti į trečiąją šalį (OL L 286, 1987, p. 3). Ieškovai pažymi, kad tuo metu Pareigūnų tarnybos nuostatuose buvo numatytas tik B išmokos mokėjimas. Su A išmoka susijusios nuostatos į Pareigūnų tarnybos nuostatus buvo įtrauktos 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, iš dalies keičiančiu Pareigūnų tarnybos nuostatus ir KTĮS (OL L 124, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130). Ieškovai pabrėžia, kad šiame dokumente sąvokos „ikimokyklinė išmoka“, kuri iš pradžių buvo vartojama pasiūlyme dėl Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Pareigūnų tarnybos nuostatus ir KTĮS (COM(2002) 213 *final*), neliko. Iš to jie daro išvadą, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė nedaryti skirtumo tarp „mokymosi išmokos“ ir „ikimokyklinės išmokos“, todėl A išmoka yra mokymosi išmoka, kaip ir B išmoka.

30 Vis dėlto šio argumento nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas, įtraukdamas Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 2 dalyje esančias nuostatas, nusprendė, kad taip sukurta išmoka patenka į Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio taikymo sritį. Pirma, to, kad galiausiai priimtame dokumente A išmoka nebuvo įvardyta kaip ikimokyklinė išmoka, nepakanka, kad būtų galima manyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino – kiek tai susiję su šia išmoka – trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje

numatytas nukrypti leidžiančias taisykles. Antra, kaip pažymi EIVT, 2004 m. priimant Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 2 dalyje esančias nuostatas, Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis nebuvo iš dalies pakeistas. Kaip pabrėžia EIVT, tai, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis nebuvo iš dalies pakeistas, gali būti aiškinama taip, kad – skirtingai nuo B išmokos – Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino numatyti specialių ir nukrypstančių naujai sukurtos fiksuoto dydžio išmokos skyrimo trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams sąlygų.

31 Galiausiai dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio tikslų ieškovai remiasi Reglamento Nr. 723/2004 preambule, ypač jo 26 ir 27 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose atitinkamai nurodyta, kad mokymosi išmoka turi būti priartinta prie realaus išlaidų lygio ir kad šeimos išmokų sistemą reikia pertvarkyti taip, kad šeimų padėtis pagerėtų ir visų pirma būtų atsižvelgta į mažų vaikų turintiems tėvams kylančius sunkumus.

32 Pirmiausia reikia priminti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis nėra įtrauktas Reglamentu Nr. 723/2004 ir šiuo reglamentu nebuvo iš dalies pakeistas. Todėl šis straipsnis negali būti aiškinamas atsižvelgiant į šio reglamento konstatuojamąsias dalis.

33 Be to, šio sprendimo 31 punkte priminti tikslai negali patvirtinti ieškovų siūlomo Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio aiškinimo. Viena vertus, tikslas priartinti mokymosi išmoką prie išlaidų lygio yra susijęs tik su B išmoka, nes ji, priešingai nei A išmoka, skirta padengti pareigūnų ir tarnautojų patiriamas mokymosi išlaidas, neviršijant viršutinės ribos. Kita vertus, nors Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino siekti tikslo pagerinti šeimų – ypač mažamečių vaikų turinčių tėvų – padėtį, iš Reglamento Nr. 723/2004 27 konstatuojamosios dalies matyti, kad šis tikslas susijęs su visa šeimos išmokų sistema ir nėra konkrečiai susijęs su A ir B išmokomis. Bet kuriuo atveju šio bendrai suformuluoto tikslo negali pakakti, kad būtų galima daryti išvadą, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino numatyti, kad trečiojoje šalyje dirbantys pareigūnai ir tarnautojai gali gauti A išmoką kitokiomis sąlygomis nei taikomos Sąjungoje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams.

34 Ieškovai taip pat remiasi Reglamento Nr. 3019/87 preambule, kurioje nurodyta, kad „dėl ypatingų gyvenimo sąlygų reikia numatyti specialias nuostatas trečiosiose šalyse dirbantiems pareigūnams“. Vis dėlto, nors iš šios preambulės matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė tam tikrais aspektais pritaikyti trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams taikomas Pareigūnų tarnybos nuostatų normas, iš tokio bendro tikslo formuluotės negalima daryti jokios išvados apie Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio taikymo sritį.

35 Ieškovai taip pat remiasi 2018 m. spalio 25 d. Sprendimu *PO ir kt. / EIVT* (T-729/16, EU:T:2018:721). Vis dėlto toje byloje Bendrasis Teismas išaiškino Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio antrą sakinį, visų pirma jame vartojamą sąvoką „išimtiniai atvejai“. Tačiau Bendrasis Teismas neišsakė savo pozicijos dėl to, ar A išmoka patenka į Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio taikymo sritį. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad toje byloje Bendrajam Teismui pateiktas ginčas buvo susijęs tik su teise į B išmoką. Taigi tas sprendimas neleidžia daryti jokios išvados dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio taikymo trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams, kurie gauna A išmoką.

36 Be to, kaip teigia ieškovai, Bendrasis Teismas yra pažymėjęs, kad vienas iš Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsniu siekiamų tikslų yra tai, kad trečiosiose šalyse dirbantys pareigūnai nebūtų diskriminuojami, palyginti su būstinėje dirbančiais pareigūnais, kiek tai susiję su nemokamu jų vaikų mokymu (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *PO ir kt. /*

EIVT, T-729/16, EU:T:2018:721, 68 ir 97 punktus). Vis dėlto tikslas išvengti už Sąjungos ribų dirbančių pareigūnų diskriminacijos savaime nepateisina Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio aiškinimo taip, kad ši nuostata taikoma ir A išmokai, ir B išmokai. Be to, reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas yra konstatavęs, jog aiškinant Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnį taip pat reikia atsižvelgti į Sąjungos teisės aktų leidėjo tikslą išvengti to, kad EIVT biudžetui netektų pernelyg didelių išlaidų; tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad taikydama šio straipsnio antrą sakinį EIVT turi teisę atsižvelgti į biudžeto suvaržymus (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *PO ir kt. / EIVT*, T-729/16, EU:T:2018:721, 70 ir 72 punktus). Vis dėlto atsižvelgimas į tokį tikslą negali patvirtinti ieškovų ginamo aiškinimo, pagal kurį aptariamos nuostatos taikymo sritis yra plati.

37 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnio teksto, konteksto ir genezės analizė patvirtina EIVT palaikomą aiškinimą, kad į šios nuostatos taikymo sritį patenka tik B išmoka. Be to, Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiamų tikslų analizė neleidžia patvirtinti priešingo ieškovų palaikomo aiškinimo. Galiausiai reikia pažymėti, kad pastarasis aiškinimas lemia plačią aptariamos nuostatos taikymo sritį, o tai prieštarauja šio sprendimo 22 punkte primintam principui, pagal kurį Sąjungos teisės nuostatos, suteikiančios teisę į pinigines išmokas, turi būti aiškinamos siaurai.

38 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes, Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jame numatytos specialios taisyklės trečiojoje šalyje dirbantiems pareigūnams ir tarnautojams taikomos tik B išmokai, bet netaikomos A išmokai.

39 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovai, iš šio straipsnio nekyla jokios EIVT pareigos skirti savo pareigūnams ir tarnautojams A išmoką taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų X priedo 15 straipsnyje numatytą tvarką.

<…>

41 Vadinasi, pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

<…>

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. UL ir kiti ieškovai, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede, padengia savo ir Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Porchia Jaeger Madise

Paskelbtas 2025 m. vasario 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.